

Tygodnik Parafialny OPIEKUN

Święty Józefie, Patronie naszej Parafii, Ozdobo życia rodzinnego, módl się za nami

Sanktuarium Świętego Józefa Siedlce

www.jozefsiedlce.pl

SŁUGA TWÓJ SŁUCHA – rozważanie Słowa Bożego z XXIX Niedzieli Zwykłej (rok C)

Modlić się i nie ustawać

1 czytanie Wj 17, 8-13

„Bitwa pod Refidim” – tak można zatytułować wydarzenie, którego opis słyszymy w niedzielnej liturgii. Jest XII w. przed Chrystusem. Hebrajczycy, uwolnieni mocą Boga, uciekają z niewoli Egiptu. Ich celem jest ziemia Bożych obietnic. Właśnie przeszli przez Morze Czerwone, kierując się ku pustyni Synaj i doszli do Refidim. Tam właśnie uderzyli na nich Amalekiti.

Ten fragment jest obrazem konfrontacji Bożego planu zbawienia, jaki realizuje się w historii ludu wybranego, z tym, co jest temu planowi przeciwnie. Walka z Amalekitami pod Refidim to obraz duchowej walki, jaka rozgrywa się w człowieku. Z jednej strony, widzimy Boże prowadzenie, bliskość i doświadczenie Bożej obecności. Z drugiej – bunt i szemranie ludu, pojawiające się wraz z nadejściem jakichkolwiek przeciwności, czy niewygody. Trud pustynnej wędrówki, niedostatek chleba i wody, nieraz prowokowały lud do pretensji i oskarżeń wobec Boga i Mojżesza oraz tęsknoty za czasem niewoli.

Historia zbawienia uczy nas stawiania czoła temu wszystkiemu, co przychodzi jako przeciwność czy brak w naszym życiu, usiłując nas odwieść od celu wyznaczonego nam przez obietnicę Boga. To zmaganie jest nieuniknione. Pamiętać jednak musimy, że zwycięstwo dokonuje się nie naszą, a Bożą mocą. Oprócz walki w dolinie, którą prowadzi z Amalekitami Jozue i Izraelici, najważniejsze, są wyciągnięte ku Bogu ręce Mojżesza, trzymające laskę – znak Bożej mocy. „Jozue pokonał Amalekitów ostrzem miecza”. Nie uczyniłby tego jednak, gdyby nie towarzysząca mu nieustannie modlitwa Mojżesza, przyzywająca Bożego działania. (opr. Grzegorz Michalczyk)

2 czytanie 2 Tm 3, 14-4, 2

W dyskusjach Jezusa z faryzeuszami nieustannie powraca problem nieznamośności Pism. Faryzeusze wystawiają Jezusa na próbę, przygotowując „prawne pułapki”, nie rozumieją tożsamości Mesjasza, upierają się w czysto zewnętrznym rozumieniu zakazów i nakazów Prawa. Jezus zaś z Pism czerpie prawdę o miłości Ojca, w nich też odsłania pełnię Jego woli i motywację do wypełnienia wszystkiego, czego pragnie Ojciec.

Ten kontrast w podejściu do świętych Pism, które mogą nas nauczyć mądrości wiodącej ku zbawieniu przez wiarę może być bardzo pomocny w medytacji o naszym sposobie czytania i rozumienia Pisma Świętego. Dla Pawła jest rzeczą oczywistą, że to w Pismach kryje się mądrość i siła prowadząca ku chrześcijańskiej dojrzałości. Potrzebujemy więc poznania Pism, bowiem bez ich znajomości brak nam koniecznej do życia wiedzy. Pisma muszą nas przekonywać, to znaczy dokonać w nas przewartościowania tego, co naturalne, co wydaje nam się oczywiste na rzecz Bożej prawdy. Słowo Pisma wskazuje drogę, której dla nas pragnie Bóg. Wreszcie uczy nas autentycznej sprawiedliwości, która w Piśmie Świętym jest zawsze synonimem woli Bożej, przejawiające się w codziennym życiu dobrymi czynami. (opr. ks. Maciej Warowny)

Ewangelia Łk 18, 1-8

W przypowieści o ubogiej wdowie Jezus kreśli dwie przeciwstawne postacie. Pierwszą jest niesprawiedliwy sędzia, który jest praktycznym

ateistą, nie liczy się z Bogiem ani przykazaniami. W konsekwencji nie liczy się z ludźmi.

Sędzia z przypowieści Jezusa nie jest bezstronny. Prawdopodobnie jest przekupiony (por. Łz 1, 23). Egzegeci podkreślają, że przypuszczalnie grozi wdowie konfiskatą ziemi (por. 2 Krl 4, 1). Jego bezbożność znajduje odbicie w życiu moralnym. Jest twardy, niewrażliwy, odpychający (A. Pronzato) i nieczuły wobec cierpienia, bólu i łez. Nie interesuje go sprawiedliwość ani cierpienie człowieka niesłusznie skrzywdzonego.

Taki sędzia może odzwierciedlać naszą ciemną stronę. W każdym z nas jest dwubiegunowość. Na jednym biegunie naszej osobowości jest dobro, piękno, miłość, duchowa tęsknota za Bogiem. Z drugiej jednak strony drzemie w nas potencjalny niesprawiedliwy sędzia. Mamy swoje wady, czułe punkty, zagrożenia; dręczą nas lęki, niezdolność nawiązywania relacji; cechuje nas również bezbożność, grzeszność, słabość.

Drugą postacią z przypowieści jest uboga wdowa. W czasach Jezusa wdowa była skrajnym przykładem osoby uciśnionej. Często nie posiadała środków do zaspokojenia elementarnych potrzeb życiowych. Jest ofiarą podwójnego bezprawia: aroganckiej siły przeciwnika, który jest bogaty i może opłacić i przekupić sądy oraz niewzruszonej obojętności sędziego. Kobieta jest uboga, nie może sobie pozwolić na układy, znajomości, łapówki; nie ma nic do stracenia, może więc z całą determinacją walczyć. Siłą ubogiej wdowy jest słabość, która ostatecznie zwycięża z siłą niesprawiedliwego sędziego.

A drugą bronią tej kobiety jest upór, cierpliwość. Nieustannie nachodzi sędziego, naprzykrzając się mu. Jej upór i cierpliwość wystarcza, by została wysłuchana. Arogancki sędzia wysłuchuje ją, aby go więcej nie zadręczała.

Ubogą wdowę można zidentyfikować symbolicznie z łaską Bożą. Jeśli odnajdujemy siebie w niesprawiedliwym sędzi, doświadczamy, że Bóg jak uboga wdowa, nieustannie nas nachodzi i zadręcza, prowokując do przemiany życia; do nawrócenia. Czyni to poprzez nasze myśli, uczucia, pragnienia, wspomnienia, reakcje, a także przez głos sumienia, ludzi i wydarzenia. Nasze zbliżenie do Boga jest ostatecznie skutkiem nachodzenia Jego nieustannej łaski, cierpliwości i uporu w miłości. (opr. o. Stanisław Biel SJ)

Różaniec łączy prostotę i głębię

11 października w naszym sanktuarium odbył się Dzień Skupienia Róż Różańcowych oraz Kół Żywego Różańca, który poprowadził i zorganizował ks. Jacek Sawczuk.

Podczas konferencji pięknie mówił o istocie modlitwy różańcowej i duchowym zjednoczeniu z Maryją w trakcie rozważania poszczególnych tajemnic. – Różaniec to modlitwa wyjątkowa w swej prostocie i głębi. Odmawiając poszczególne tajemnice, możemy spojrzeć na Jezusa oczami Maryi. To spojrzenie może być różne: adorujące, radosne, pełen cierpienie albo pytające. Czyli takie, jakim obdarzała swego Syna Maryja w różnych sytuacjach jego ziemskiej drogi. Ale zawsze będzie to spojrzenie pełne miłości – mówił ks. Jacek. – Za chwilę będziemy modlić się na różańcu przed Najświętszym Sakramentem. Spróbujcie przeżyć tę modlitwę, wcielając się w konkretną scenę z rozważań, jakbyście byli obok. Odpowiedzcie sobie na pytanie, gdzie byłoby moje miejsce, czy stałbym z boku, w tłumie i biernie obserwował, czy może próbowałbym być jak najbliżej Chrystusa. Czy potrafiłbym patrzeć na Chrystusa w każ-

dej z rozważanych scen oczami Maryi, a może byłoby to spojrzenie Marii Magdaleny, Jana, dobrego łotra, Elżbiety... – mówił ks. Jacek.

Podczas konferencji odwoływał się do nauki Jana Pawła II, który mówił, że modlitwa różańcowa jest „drogą Maryi”, bo pozwala naśladować sposób, w jaki ona rozważała tajemnice życia Jezusa w swoim sercu. Poprzez powtarzanie

„Zdrowaś Maryjo”, stajemy się trochę jak Maryja, która zachowywała słowa i czyny Chrystusa, aby lepiej je zrozumieć. Różaniec ma więc, według papieża, tę samą głębię, co osobista modlitwa Maryi.

Umocnieni słowem, wsparci piękną nauką i pełni duchowej radości wspólnie odmówiliśmy cześć radosną różańca przed Najświętszym Sakramentem. Później wzięliśmy udział w Eucharystii, a zwieńczeniem naszego spotkania była agapa w dolnym kościele.

Serdecznie dziękujemy ks. Jackowi, że jako opiekun duchowy Róż Różańcowych dba o formację i integrację tej wspólnoty, a Justynie Panasiuk, zelatorce RR w naszej parafii za inspirację i motywację do organizowania tego typu spotkań. (EZ)

Intencje Mszy św.

Poniedziałek, 20 października 2025 r. WSPOMNIENIE ŚW. JANA KANTEGO, KAPŁANA <i>czytanie (Rz 4, 20-25), Wiara Abrahama</i> <i>Ewangelia (Łk 12, 13-21), Gromadzić skarby przed Bogiem</i>	
6.30	<i>Gregorianka:</i> + Jana Rymużę + Krystynę Ornowską
7.00	<i>Gregorianka:</i> + Helenę Sałatę + Ewę Mędza (30. dzień po śmierci) + Irenę Sobiesiak (6 R); + z rodziny Sobiesiaków + Alicję Krzeską + Helenę (35 R) i Jana Kowalina; + Jolantę Szpryngier + Genowefę Urbaniak (30. dzień po śmierci); + Jana Urbaniaka
18.00	<i>Gregorianka:</i> + Władysława Zabielskiego + Aniele i Antoniego Kardaczów + Reginę (49 R); + Jana Matwiejczuka
Wtorek, 21 października 2025 r. DZIEŃ POWSZEDNI XXIX TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO <i>czytanie (Rz 5, 12. 15b. 17-19. 20b-21), Posłuszeństwo Chrystusa wynagradza grzech Adama</i> <i>Ewangelia (Łk 12, 35-38), Oczekiwanie powrotu Pana</i>	
6.30	<i>Gregorianka:</i> + Jana Rymużę + Krystynę Ornowską + Antoniego Kreta
7.00	O łaskę nawrócenia i silnej wiary dla siostry Urszuli <i>Gregorianka:</i> + Helenę Sałatę + Grażynę Bieniasz-Krzywiec + Stefana Wronę (21 R) + Kazimierza Daniluka
18.00	<i>Gregorianka:</i> + Władysława Zabielskiego + Mariana (24 R); + Helenę, Stanisława i Jadwigę + Krystyna Trębickiego (2 R) + Mirosława Pałkę (18 R)
Środa, 22 października 2025 r. WSPOMNIENIE ŚW. JANA PAWŁA II, PAPIEŻA <i>czytanie (Rz 6, 12-18), Chrześcijanin jest sługą sprawiedliwości stroniącym od niewoli grzechu</i> <i>Ewangelia (Łk 12, 39-48), Przypowieść o słudze oczekującym Pana</i>	
6.30	<i>Gregorianka:</i> + Jana Rymużę + Marka Sawczuka
7.00	<i>Gregorianka:</i> + Helenę Sałatę <i>Gregorianka:</i> + Władysława Zabielskiego + Stanisławę Szostak + Zofię i Jana + Wojciecha Plutę
18.00	Dz.-bł. w 2. urodziny Kingi, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa O Boże błogosławieństwo dla członków KŻR nr 9 przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II + Władysława (21 R); + Marianę (2 R); + rodziców obojga stron W intencjach zanoszonych przez wstawiennictwo św. Józefa: Dz.-bł. w 25. rocznicę ślubu Agaty i Roberta, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, wstawiennictwo św. Józefa, dary Ducha Świętego na kolejne lata małżeństwa dla nich i ich dzieci + Edwarda Mirońskiego; + z rodziny + Marianę Lech + Danutę Napierała (1 R)
Czwartek, 23 września 2025 r. DZIEŃ POWSZEDNI XXIX TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO <i>czytanie (Rz 6, 19-23), Po wyzwoleniu z grzechu oddać się na służbę Bogu</i> <i>Ewangelia (Łk 12, 49-53), Ewangelia powodem rozłamu</i>	
6.30	<i>Gregorianka:</i> + Jana Rymużę + Zofię Banasiuk + Marka Sawczuka
7.00	<i>Gregorianka:</i> + Władysława Zabielskiego <i>Gregorianka:</i> + Helenę Sałatę + Marka – Krzysztofa Sieczkiewicza; + rodziców obojga stron; + brata ks. Krzysztofa Sieczkiewicza + Krystynę Ornowską + Kazimierza Daniluka + Krystynę Adamczyk (30. dzień po śmierci)

Kościół św. Józefa jest otwarty od 6.00 do 19.00.	
18.00	Dz.-bł. w 26. rocznicę ślubu Anety i Artura, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa + Halinę (68 R); + Jadwigę i Stanisława; + dziadków obojga stron rodziny + Kazimierę, Henryka, Mariana; + z rodziny Sawiaków i Łuków + Bogdana Kutnika (R)
Piątek, 24 października 2025 r. DZIEŃ POWSZEDNI XXIX TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO <i>czytanie (Rz 7, 18-25a), Któż mnie wyzwoli z ciała, co wiedzie ku śmierci</i> <i>Ewangelia (Łk 12, 54-59), Poznać znaki czasu</i>	
6.30	<i>Gregorianka:</i> + Jana Rymużę + Krystynę Ornowską + Edwarda Czarnockiego; + z rodziny + Antoniego Kreta
7.00	Dz.-bł. w 16. rocznicę ślubu Małgorzaty i Tomasza, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i wstawiennictwo św. Józefa na każdy dzień <i>Gregorianka:</i> + Helenę Sałatę + Jadwigę Adamczyk (30. dzień po śmierci) + Eugeniusza Grabarskiego (R)
18.00	Dz.-bł. w 30. rocznicę ślubu Wiesławy i Dariusza, 40. rocznicę ślubu Lidii i Adama, 23 rocznicy ślubu Katarzyny i Krzysztofa, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i Św. Rodziny <i>Gregorianka:</i> + Władysława Zabielskiego + Reginę, Igora, Alinę Lichaczewskich i Rozbickich + Ignacego (27 R); + Feliksę; + z rodziny Korowajczuków, Adamiuków, Dziołaków i Warekich
Sobota, 25 października 2025 r. DZIEŃ POWSZEDNI XXIX TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO <i>czytanie (Rz 8, 1-11), Bóg zniszczył grzech przez swojego Syna</i> <i>Ewangelia (Łk 13, 1-9), Jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie</i>	
6.30	<i>Gregorianka:</i> + Jana Rymużę + Zofię i Jana Antoniak; + dziadków; + rodziców chrzestnych; + z rodziny Mąków + Stanisławę (15 R) i Stanisława Magdziaków
7.00	<i>Gregorianka:</i> + Władysława Zabielskiego <i>Gregorianka:</i> + Helenę Sałatę + Grażynę Bieniasz – Krzywiec (30. dzień po śmierci) + Antoninę (13 R); + Józefa, Zbigniewa, Pawła, Marianę, Wincetego, Łucję; + z rodziny Matejczuków, Radczuków i Łukasiuków
18.00	+ Iwonę Soszyńską; + Grzegorza Oknińskiego + Danutę Rzewuską
Niedziela, 26 października 2025 r. XXX NIEDZIELA ZWYKŁA 1. czytanie (Syr 35, 12-14. 16-18), <i>Modlitwa pokornego przeniknie obłoki</i> 2. czytanie (2 Tm 4, 6-9. 16-18), <i>Ufność Pawła po życiu poświęconym Bogu</i> <i>Ewangelia (Łk 18, 9-14), Przypowieść o faryzeuszu i celniku</i>	
7.00	+ Stanisławę Paczuska; + Eugeniusza, Helenę, Bolesława, Henryka, Antoniego i Tadeusza; + Danutę
8.30	+ Eugeniusza Grabowskiego (40 R) Dz.-bł. w 40. rocznicę ślubu Bożeny i Krzysztofa, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i wstawiennictwo św. Józefa dla nich, dzieci i wnuków
10.00	<i>Gregorianka:</i> + Helenę Sałatę <i>Gregorianka:</i> + Jana Rymużę <i>Gregorianka:</i> + Władysława Zabielskiego Dz.-bł. w 50 rocznicę ślubu Danuty i Bogdana, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa na dalsze lata życia dla Jubilatów, ich dzieci i wnuków + Józefa Mrocza (5 R)
12.00	Za Parafian + Helenę, Bronisława Wysockich; + Stanisławę, Mariana, Eugeniusza Kisielińskich; + z rodziny Wysockich, Kisielińskich, Olkowieczów; + Marianę i Antoniego + Emilię, Franciszka, Romana, Ludwika i Eugeniusza
16.30	+ rodziców Helenę (40 R) i Juliana; + siostrę Annę (5 R); + z rodziny Domańskich i Zaleskich
18.00	

Tydzień Misyjny 2025

19 października, pod hasłem „Misjonarze nadziei”, obchodzimy 99. Światowy Dzień Misyjny, zwany także Niedzielą Misyjną. Jest to święto patronalne Papieskich Dzieł Misyjnych, które otwiera Tydzień Misyjny.

W parafiach w tym czasie podejmowane są inicjatywy modlitewne i formacyjne, organizowane są zbiórki na fundusz solidarności, dzięki którym w najbiedniejszych zakątkach świata powstają m.in. szkoły, kaplice, szpitale, studnie.

Niedziela Misyjna to coś więcej niż wznoszenie budynków – to przede wszystkim tworzenie przestrzeni spotkania z Chrystusem. Światowy Dzień Misyjny przypomina, że Kościół z natury jest misyjny, a solidarność i modlitwa potrafią łączyć katolików na całym świecie w jednym wspólnym celu – niesieniu Chrystusowej miłości tam, gdzie jest ona najbardziej potrzebna.

Tegoroczne papieskie orędzie, zatytułowane „Misjonarze nadziei wśród narodów”, przypomina, że każdy uczeń Chrystusa jest posłany, by nieść nadzieję. W obliczu wojen, kryzysów i lęków papież wzywa, abyśmy nie zamykali się w sobie, ale odważnie wychodzili ku innym.

Orędzie Ojca Świętego Franciszka na 99. Światowy Dzień Misyjny 2025 MISJONARZE NADZIEI POŚRÓD NARODÓW

Droży Bracia i Siostry!

Na Światowy Dzień Misyjny w Roku Jubileuszowym 2025, którego centralnym przesłaniem jest nadzieja (por. Bulla *Spes non confundit*, 1), wybrałem następujące motto: „Misjonarze nadziei wśród narodów”. Przypomina ono poszczególnym chrześcijanom i Kościołowi, będącemu wspólnotą ochrzczonych, o podstawowym powołaniu aby, na wzór Chrystusa, być posłańcami i budowniczymi nadziei. Życzę wszystkim czasu łaski z Bogiem wiernym, który odrodził nas w zmartwychwstałym Chrystusie „do żywej nadziei” (por. 1 P 1, 3-4). Chciałbym też przypomnieć pewne istotne aspekty chrześcijańskiej tożsamości misyjnej, abyśmy pozwolili się prowadzić Duchowi Bożemu i zapłonęli świętą gorliwością o nową epokę ewangelizacyjną Kościoła, posłanego, aby ożywić nadzieję w świecie, nad którym ciąży mroczne cienie (por. Enc. *Fratelli tutti*, 9-55).

1. Śladami Chrystusa, naszej nadziei

Obchodząc pierwszy zwyczajny Jubileusz Trzeciego Tysiąclecia po Jubileuszu Roku 2000, wpatrujemy się w Chrystusa, który jest centrum historii, „wczoraj i dziś, ten sam także na wieki” (Hbr 13, 8). On, w synagodze w Nazarecie, ogłosił spełnienie się słów Pisma w „dziś” swojej historycznej obecności. W ten sposób objawił się jako Posłany przez Ojca, namaszczony Duchem Świętym, aby przynieść Dobrą Nowinę o królestwie Bożym i zainaugurować „rok łaski Pana” dla całej ludzkości (por. Łk 4, 16-21).

W tym mistycznym „dziś”, które trwa aż do skończenia świata, Chrystus jest spełnieniem zbawienia dla wszystkich, zwłaszcza dla tych, których jedyną nadzieją jest Bóg. W swoim ziemskim życiu „przeszedł dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich” od zła i od Złego (por. Dz 10, 38), przywracając potrzebującym oraz ludowi nadzieję w Bogu. Doświadczył też wszystkich ludzkich słabości, z wyjątkiem grzechu, przechodząc nawet przez chwile krytyczne, które mogły prowadzić do rozpacz, jak podczas agonii w Getsemani i na krzyżu. Jezus jednak powierzał wszystko Bogu Ojcu, z pełnym zaufaniem poddając się Jego zbawczemu planowi dla ludzkości – planowi pokoju na przyszłość pełną nadziei (por. Jr 29, 11). W ten sposób stał się Boskim Misjonarzem nadziei, najdoskonalszym wzorcem dla tych, którzy na przestrzeni wieków realizują misję otrzymaną od Boga, nawet w najtrudniejszych próbach.

Pan Jezus kontynuuje swoją posługę nadziei dla ludzkości poprzez swoich uczniów, posłanych do wszystkich narodów, którym mistycznie towarzyszy. Także i dzisiaj, pochyla się On nad każdą osobą ubogą, cierpiącą, zrozpaczoną i przytłoczoną złem, aby obmywać „jej rany oliwą pocieszenia i winem nadziei” (VIII Prefacja Zwykła „Jezus dobry Samarytanin”, Mszał Rzymski, wyd. włoskie). Kościół, będący wspólnotą uczniów-misjonarzy Chrystusa, posłuszny swojemu Panu i Mistrzowi oraz w Jego duchu służby, kontynuuje tę misję, dając życie wszystkim wśród narodów. Chociaż, z jednej strony, musi stawiać czoła prześladowaniom, uciskom i trudnościom, a z drugiej, własnym niedoskonałościom i upadkom wynikającym ze słabości poszczególnych jego członków, Kościół jest nieustannie przynaglany miłością Chry-

stusa, aby podążać, z Nim zjednoczony, na tej misyjnej drodze i podejmować, tak jak On i wraz z Nim, krzyk ludzkości, a nawet jęk każdego stworzenia oczekującego ostatecznego odkupienia. Oto Kościół, który Pan od zawsze i na zawsze wzywa do podążania Jego śladami: „nie Kościół statyczny, [ale] Kościół misyjny, kroczący z Panem po drogach świata” (Homilia podczas Mszy św. na Zakończenie Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów, 27 października 2024 r.).

2. Chrześcijanie, niosący i budujący nadzieję wśród narodów

Chrześcijanie, idąc za Chrystusem Panem, są wezwani do przekazywania Dobrej Nowiny, dzieląc konkretne warunki życia tych, których spotykają, stając się w ten sposób niosącymi i budującymi nadzieję. Rzeczywiście, „radość i nadzieja, smutek i lęk ludzi w naszych czasach, szczególnie ubogich i wszelkich uciśnionych, są również radością i nadzieją, smutkiem i lękiem uczniów Chrystusa i nie można znaleźć nic prawdziwie ludzkiego, co nie odbijałoby się echem w ich sercach” (*Gaudium et spes*, 1).

To słynne stwierdzenie Soboru Watykańskiego II, które wyraża uczucia i styl wspólnot chrześcijańskich każdej epoki, nadal inspiruje ich członków i pomaga im podążać wraz z braćmi i siostrami w świecie. Myślę w szczególności o was, misjonarzach i misjonarkach *ad gentes*, którzy udaliście się do innych narodów, idąc za Bożym wezwaniem, aby mogły one poznać miłość Boga w Chrystusie. Dziękuję wam z głębi serca! Wasze życie jest konkretną odpowiedzią na nakaz Chrystusa Zmartwychwstałego, który posłał swoich uczniów, aby nieśli Ewangelię wszystkim narodom (por. Mt 28, 18-20). W ten sposób przypominacie o powszechnym powołaniu ochrzczonych, aby mocą Ducha Świętego i codziennym zaangażowaniem stawali się, wśród narodów, misjonarzami wielkiej nadziei danej nam przez Pana Jezusa.

3. Odnowić misję nadziei

Dziś, w obliczu pilnej potrzeby misji nadziei, uczniowie Chrystusa są wezwani przede wszystkim do formowania siebie, aby stać się „budowniczymi” nadziei oraz odnowicielami często roztargnionej i nieszcześliwej ludzkości.

W związku z tym, konieczne jest odnowienie w nas duchowości paschalnej, którą przeżywamy w każdej celebracji eucharystycznej, a zwłaszcza w Triduum Paschalnym, stanowiącym centrum i kulminację roku liturgicznego. Jesteśmy ochrzczeni w odkupieńczej śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa, w *Passze Pana*, która wyznacza wieczną wiosnę historii. Jesteśmy wówczas „ludźmi wiosny”, ze spojrzeniem zawsze pełnym nadziei, którym dzielimy się ze wszystkimi, ponieważ w Chrystusie „wierzymy i wiemy, że śmierć i nienawiść nie są ostatnimi słowami w odniesieniu do ludzkiej egzystencji” (por. Katecheza, 23 sierpnia 2017 r.). Zatem z misterii paschalnych, sprawowanych w celebracjach liturgicznych i sakramentach, nieustannie czerpiemy moc Ducha Świętego z gorliwością, determinacją i cierpliwością do pracy na rozległym polu ewangelizacji świata. „Zmartwychwstały i chwalebny Chrystus jest głębokim źródłem naszej nadziei i nie zabraknie nam Jego pomocy, by wypełnić powierzona nam przez Niego misję” (*Adhort. apost. Evangelii gaudium*, 275). W Nim żyjemy i świadczymy o tej świętej nadziei, która jest „darem i zadaniem dla każdego chrześcijanina” (*La speranza è una luce nella notte, Città del Vaticano 2024*, s. 7).

Misjonarze nadziei są mężczyznami i kobietami modlitwy, ponieważ „osoba, która żywi nadzieję, jest osobą, która się modli”, jak podkreślił Czcigodny kardynał Van Thuan, który zachował nadzieję żywą w długim ucisku więzienia dzięki sile, jaką otrzymywał z wytrwałej modlitwy i Eucharystii (por. F.X. Nguyen Van Thuan, *Il cammino della speranza*, Roma 2001, n. 963). Nie zapominajmy, że modlitwa jest pierwszym działaniem misyjnym i jednocześnie „pierwszą siłą nadziei” (Katecheza, 20 maja 2020 r.).

Odnowmy zatem misję nadziei, wychodząc od modlitwy, zwłaszcza modlitwy Słowem Bożym, a szczególnie Psalmami będącymi wielką symfonią modlitwy, której kompozytorem jest Duch Święty (por. Katecheza, 19 czerwca 2024 r.). Psalmi uczą nas nadziei w przeciwnościach, rozpoznawania znaków nadziei i nieustannego „misyjnego” pragnienia, aby Bóg był wychwalany przez wszystkie narody (por. Ps 41, 12; 67, 4). Modląc się, podtrzymujemy iskrę nadziei rozpaloną w nas przez Boga, aby stała się wielkim ogniem, który oświeca i ogrzewa wszystkich wokół nas, także poprzez konkretne działania i czyny inspirowane samą modlitwą.

DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Tydzień w naszej parafii

■ PONIEDZIAŁEK, 20 października

- 16.00–18.00 — Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 — Modlitwa różańcowa — Oaza Młodzieżowa
- 18.00 — Msza św.

■ WTOREK, 21 października

- 16.00 — 18.00 — Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 — Modlitwa różańcowa — Wspólnota Jednego Ducha

■ ŚRODA, 22 października

- 16.00 — 18.00 — Adoracja Najświętszego Sakramentu i spowiedź św.
- 17.15 — Modlitwa różańcowa — dzieci
- 17.45 — Nowenna do św. Józefa z odczytaniem intencji
- 18.00 — Msza św. sprawowana w intencjach zanoszonych przez wstawiennictwo św. Józefa

■ CZWARTEK, 23 października

- 16.00 — 18.00 — Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 — Modlitwa różańcowa — dzieci przygotowujące się do I Komunii Św.
- 18.00 — Msza św.
- 19.00 — 21.00 — Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

■ PIĄTEK, 24 października

- 16.00 — 18.00 — Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 — Modlitwa różańcowa — Róża Różańcowa

■ SOBOTA, 25 października

- 9.00 — zbiórka kandydatów na ministrantów
- 10.00 — zbiórka ministrantów
- 16.00 — 18.00 — Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 — Modlitwa różańcowa — Dzieło Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego

■ NIEDZIELA, 26 października

- 7.00 — Msza św.
- 8.30 — Msza św.
- 10.00 — Msza św.
- 12.00 — Msza św. z udziałem dzieci
- 13.00 — 16.30 — Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy
- 16.30 — Msza św.
- 18.00 — Msza św.
- 18.45 — Modlitwa różańcowa — Strumienie Miłosierdzia i Maryja Niepokalana

Tydzień Misyjny 2025

DOKOŃCZENIE ZE STR. 4

Wreszcie, ewangelizacja jest zawsze procesem wspólnotowym, podobnie jak charakter chrześcijańskiej nadziei (por. Benedykt XVI, Enc. Spe salvi, 14). Proces ten nie kończy się wraz z pierwszym głoszeniem i chrztem, ale jest kontynuowany wraz z budowaniem wspólnot chrześcijańskich poprzez towarzyszenie każdemu ochrzczonemu na drodze Ewangelii. We współczesnym społeczeństwie, przynależność do Kościoła nigdy nie jest rzeczywistością nabytą raz na zawsze. Dlatego misyjne działanie, polegające na przekazywaniu i kształtowaniu dojrzałej wiary w Chrystusa, jest „wzorcem każdego dzieła Kościoła” (Adhort. apost. Ewangelii gaudium, 15), dzieła, które wymaga komunii modlitwy i działania. Kładę jeszcze nacisk na tę misyjną synodalność Kościoła, a także na posługę Papieskich Dzieł Misyjnych, promujących misyjną odpowiedzialność ochrzczonych oraz wspieranie nowych Kościołów partykularnych. I zachęcam was wszystkich, dzieci, młodzież, dorosłych, osoby starsze, do aktywnego udziału we wspólnej misji ewangelizacyjnej poprzez świadectwo waszego życia i poprzez modlitwę, wasze poświęcenie i waszą hojność. Dziękuję wam za to!

Droży siostry i bracia, zwróćmy się do Maryi, Matki Jezusa Chrystusa, naszej nadziei. Jej powierzmy nasze życzenie na ten Jubileusz i na nadchodzące lata: „Oby światło chrześcijańskiej nadziei dotarło do każdego człowieka, jako orędzie Bożej miłości skierowane do wszystkich! Niech Kościół będzie wiernym świadkiem tego orędzia na całym świecie!” (Bulla Spes non confundit, 6).

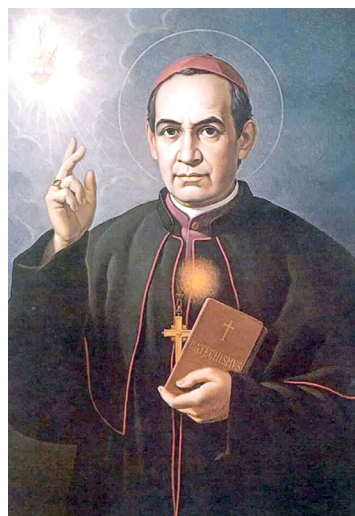
Rzym, 25 stycznia 2025 roku, w święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła.
FRANCISZEK

ŚWIĘTY TYGODNIA

24 października wspomnienie

św. Antoniego Marii Clareta (1807-1870)

Urodził się w Sallent, w Katalonii, 23 grudnia, w chrześcijańskiej rodzinie zajmującej się produkcją tekstyliów. Początkowo uczył się i pracował w rodzinnym warsztacie tkackim. Potem wyjechał do Barcelony, by uczyć się w szkole handlowej i założyć własne przedsiębiorstwo. Praca bardzo go pochłaniała, co sprawiło, że rozwinął błyskotliwą karierę zawodową w przemyśle tekstylnym Barcelony. Zdobył powodzenie także w życiu towarzyskim. Chociaż nie opuszczał niedzielnej Mszy świętej i modlitwy różańcowej, to jego modlitwa nie

była już tak żywa. Pozostał jednak wrażliwy na ból i krzywdę ludzką. Ta wrażliwość i doświadczenie zdrady przez współnika, hazardzistę zaślepionego nieumiarkowaną żądzą zysku, pozwoliły mu zrozumieć zasłyszane w przeszłości słowa Chrystusa, «Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł?» (Mt 16,26). Stały się one podstawą nawrócenia, głównym powodem, że Antoni mając 22 lata, zostawił wszystko, co do tej pory zaślaniało mu mocno Pana Boga i wstąpił do seminarium duchownego diecezji Vich. W roku 1835 otrzymał święcenia kapłańskie. W wieku 42 lat założył instytut zakonny misjonarzy, zaczynając od pięciu młodych księży, znanych dziś jako Klaretyni. Założył duże katolickie przedsięwzięcie wydawnicze w Hiszpanii i napisał lub opublikował około 200 książek i broszur.

Antoni Klaret był wspaniałym świętym kapłanem i misjonarzem, którym nie przestał być nawet zostawszy arcybiskupem. On sam owo misjonarskie powołanie do ewangelizowania świata uważał za najważniejsze. Mały wzrostem, ale wielki duchem, posiadał wspaniały głos, którym posługiwał się wyłącznie w służbie misjonarskiej posługi Słowa, przede wszystkim na ambonie i w konfesjonale. Słowo Boże głosił wszędzie tam, gdzie było i nie było to możliwe, na wszelkie już znane lub wymyślone przez niego sposoby: głosem, piórem, rysunkiem, konkretnym zaangażowaniem na rzecz najbardziej potrzebujących, chorych, biednych i prześladowanych, a jednocześnie przygotowywał innych do pełnienia tej samej misji głoszenia Słowa. Był promotorem aktywnego apostołatu świeckich w Kościele w pierwszej połowie XIX wieku w Hiszpanii. Zmarł zmożony chorobą w czasie, gdy przebywał w klasztorze Fontfroide. Beatyfikował go papież Pius XI w 1934 r., a kanonizował go papież Pius XII w 1950 r.

Jest patronem misjonarzy klaretynów, klaretynskich studentów, kupców tekstylnych, tkaczy, prasy katolickiej oraz osób oszczędzających. (opr. AZ)

Jubileusz 2025 – Pielgrzymi nadziei

Historia jubileuszy cz. XVIII XVII JUBILEUSZ

30 kwietnia 1774 r. papież Klemens XIV bullą Salutis Nostrae Auctor ogłasza Jubileusz 1775 r. 22 września tego samego roku papież z przyczyn naturalnych umiera. Na tron papieski zasiada nowo wybrany papież Pius VI dopiero 15 lutego 1775 r. Niezwłocznie po wyborze, już 26 lutego 1775 r. papież zainaugurował Rok Święty, który nie mógł się rozpocząć tradycyjnie w Wigilię Bożego Narodzenia, ponieważ stolica papieska nie była wówczas obsadzona. (opr. G.Ł-K).

VI Siedlecki Marsz Świętych

Parafie siedleckie we współpracy z Urzędem Miasta Siedlce przygotowują się i zapraszają do udziału VI Siedleckim Marszu Świętych.

Wydarzenie rozpocznie się 31 października 2025 r. Mszą Świętą o godz. 18.00 w kościele Bożego Ciała w Siedlcach. Po Eucharystii nastąpi prezentacja relikwii świętych i błogosławionych, a następnie wyruszymy z lampionami w kierunku Cmentarza Centralnego, na którym planowane jest zakończenie wydarzenia ok. godz. 21.00. Wszystkich uczestników, a szczególnie dzieci i młodzież zachęcamy do przebrania się za postać jakiegoś świętego i zabrania ze sobą lampionu.

Dołączmy do wspólnej modlitwy ku czci Świętych i radosnego dawania świadectwa wiary w świętych obcowanie.

42. Ogólnopolska Pielgrzymka Kolejarzy Jasna Góra 8-9 listopada 2025 r.

Pielgrzymujemy do Maryi w roku duszpasterskim, realizowanym pod hasłem „Pielgrzymi nadziei”. Nasz udział w pielgrzymce z zawołaniem „Z MARYJĄ NA DROGACH NADZIEI”, to dziękczynienie Panu Bogu i Matce Najświętszej:

- za dar Roku Jubileuszowego – czasu ofiarowanego nam dla pogłębienia
- wiary, umocnienia nadziei, obudzenia ducha otwartości, przebaczenia, służby i braterstwa;
- za nieoficjalną pielgrzymkę św. Jana Pawła II do Ojczyzny w 1995 r. Jej przesłanie jest wciąż dla nas Polaków aktualne: „Czas próby polskich sumień trwa! Musicie być mocni w wierze! Dzisiaj, kiedy zmagacie się o przyszły kształt życia społecznego i państwowego, pamiętajcie, iż zależy on przede wszystkim od tego, jaki będzie człowiek – jakie będzie jego sumienie”;
- za 42 lata pielgrzymowania kolejarzy do tronu Matki Bożej.

W duchu jedności będziemy modlić się o ratunek dla wiary narodu polskiego, za naszą Ojczyznę, a także kultywowanie wartości patriotycznych w sercach wszystkich Polaków. Pragniemy świadczyć o naszej chrześcijańskiej tożsamości, o wiernym trwaniu przy Chrystusie i Jego Matce, której zawierzymy rodziny kolejarzkie i miejsca kolejarzkiej służby. W modlitewnej łączności będą z nami kolejarze z Białorusi, Francji, Słowacji i Węgier.

Pielgrzymka rozpocznie się w sobotę 8 listopada o godz. 18.00 konferencją w Bazylice Jasnogórskiej, a zakończy w niedzielę 9 listopada o godz. 11.00 uroczystą Mszą św. na szczycie Jasnej Góry, pod przewodnictwem arcybiskupa Zbigniewa Zielińskiego, metropolity poznańskiego.

Drodzy Kolejarze!

Zachęcam, by z wielką rodziną polskich kolejarzy wziąć udział w 42. Ogólnopolskiej Pielgrzymce i naszym modlitewnym spotkaniu. Przybądźcie w asyście pocztów sztandarowych do Matki Bożej Częstochowskiej na Jasną Górę. Niech Wasza obecność w postawie służby będzie świadectwem wierności dziedzictwu pokoleń, stanie się wymownym znakiem przynależności do Chrystusa, głębokiej Maryjnej wiary i darem dla drugiego człowieka.

Z wyrazami szacunku i pamięcią w modlitwie
Krajowy Duszpasterz Kolejarzy

Informacja dla kolejarzy i ich rodzin, mieszkających w granicach Diecezji Siedleckiej.

W tym roku, pociągi są wytrasowane w relacji: Terespol-Częstochowa-Terespol.

Informacja o czasie odjazdów pociągów na stacjach kolejowych. Cena biletu na przejazd tam i z powrotem 70 zł. Sprzedaż biletów „Pielgrzym” w kasach biletowych na stacjach PKP od 27 października 2025 r.

Informacje: tel. 608 017 384

HUMOR JEST ZAWSZE DOBRY

ŚNIEG

Małżonkowie przyglądają się, jak za oknem upadł pierwszy śnieg. Żona mówi do męża:

– A wiesz, Kaziu, że Eskimosi na określenie śniegu mają sto różnych słów.

– Zeszłej zimy ja ich miałem nawet więcej, gdy spadł pierwszy śnieg z deszczem. Zaraz potem to wszystko zamarzło, a ja musiałem autem jechać do pracy!

WODA I CUKIER

Pacjent wyjaśnia lekarzowi:

– Panie doktorze, mam wodę w kolanie.

– A ja cukier w kostkach.

NIE UMIE

Sąsiad odwiedza sąsiada i pyta:

– Gdzie jest twoja żona?

– W drewnutni, drewno rąbie.

– Tak, myślałem słysząc stuki stamtąd dochodzące. Nie wstydzisz się? Ty siedzisz w ciepłym domu na kanapie i grasz na akordeonie, a ona rąbie drewno?

– To co ja mogę zrobić, jak ona nie umie grać!

ZEZNANIE

W sądzie rozprawa między małżonkami o pobicie. Pan sędzia pyta, a pan protokolant opisuje przebieg rozprawy:

– Więc uderzyła pani męża cztery razy. Czy chciałaby pani coś jeszcze dodać?

– Nie, Wysoki Sądzie myślę, że tyle mu wystarczy.

DUSZA

Jaś wraca ze szkoły. Mama pyta:

– Co dziś było na ostatniej lekcji?

– Na ostatniej lekcji była religia. Pani katechetka mówiła, że tylko ludzie mają duszę, a zwierzęta nie.

Na to w psim języku odzywa się Burek:

– My nie mamy duszy? To wy ludzie nie macie serca, gdy tak mówicie!

POSZUKIWANIE

Rozmawiają dwie dorosłe dziewczyny:

– Szukam kogoś, Kasiu, kto by mnie bardzo kochał, był wierny, zabawny, cierpliwy, uczuciowy i umiał grzecznie słuchać...

– Takiego chłopaka to chyba nie ma. Jeśli do brze cię rozumiem, to ty musisz sobie kupić psa.

W ELEKTROWNI

Rozmawiają dwie dziewczyny:

– Byłam dziś w biurze elektrowni i jestem mocno zawiedziona.

– Czym?

– Wszyscy dookoła mi mówią, że miłość jest ważniejsza od pieniędzy. Gdy chciałam im dać buziaka, oni zaczęli się drzeć na mnie, że nie chcą i kazali w kasie opłacić rachunek!

(opr. xHD)

Tygodnik „Opiekun” w nakładzie 1000 egz. wydaje Parafia św. Józefa, Siedlce, ul. Sokołowska 124, tel. 25 640 28 28. Druk. NOWATOR. Konto parafii. 31 1500 1663 1216 6007 9961 0000
Redaguje zespół. ks. Sławomir Olopiak, ks. Henryk Drozd, ks. Jacek Sawczuk, Grażyna Łuka-Karcz, Marek Stasiuk, Edyta Zdunek, Agata Zielińska.

Uwaga współpracownicy redakcji. Materiały do „Opiekuna” nadsyłamy na adres:

kancelaria@josefsiedlce.pl najpóźniej do poniedziałku poprzedzającego ukazanie się gazety.
Kancelaria Parafialna czynna w dni powszednie w godz. 16.00-17.30. W niedziele nieczynna.